2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

1 NİSAN 1992

SAYI: 3

KDV. DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT

KARA MURAT

ÖZET: Müthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

Uzun ve kalın zincirlerle birbirlerine bağlanmış olan bu insanların gözlerinde tarifsiz bir korku ifadesi vardı:

- Bizi neden yakaladılar?

- Zincire vurmaya hakları var mı?

- Suçumuz ne? Ne yaptık ki?

İçlerine giren zalim korku, yüreklerini kemiriyordu. Her kafadan bir ses çıkıyor, bu sesler uğultu halide avluyu kaplıyordu.

Zincire bağlananlar arasında sakin olan tek kişi Kara Murat'tı... Korkunç bir sükunetle çevresine bakıyor, onlara karşı pek ilgisiz görünüyordu. Onun bu hali, yanındaki Bohemyalı tüccarı kızdırdı:

- Ne o, pek keyifli görünüyorsun?

Kara Murat, adamın sinirli haline güldü:

- Endişe edecek bir şey mi var?

Adam kızdı:

- Sen Kazıklı Voyvoda'yı tanımıyorsun galiba? Sorgusuz sualsiz adamı kazığa oturtuverir.

- Olabilir...

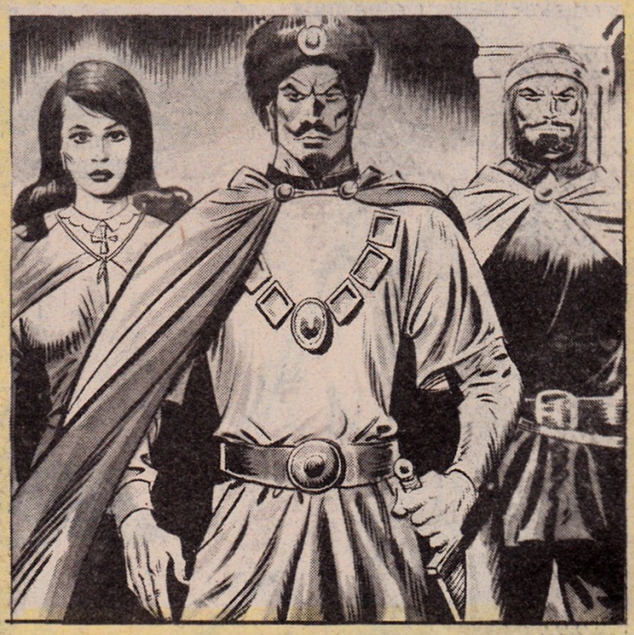

- Korkmuyor musun?

- Korkunun, ecele faydası var mı?

Bu sırada bir subayın sesi gürültüleri bastırdı:

- Susun!.. Susun da beni dinleyin! Voyvodamız, az sonra burada olacak. Onun yanında gürültü edenin, serzenişte bulunanın derhal kafası koparılacaktır!

Subay, bunları söyledikten sonra askerleri sıraya soktu, borular çalmaya başladı.

Voyvoda Vilad, sarayın kapısında bütün haşmetiyle göründü. Soğuk bakışlarında ölümün kara gölgesi dolaşıyor gibiydi... Sağ yanında Angela, solunda ise Komutan Jano vardı... Angela'nın yüzü solgundu... Heyecanlı olduğu hemen anlaşılıyordu...

Voyvoda'yı görür görmez Kara Murat, iliklerine kadar ürperdi, korkunç bir öfke dalgası, içinde, ateşteki çorba gibi fokurdadı...

Beş yıl önceki kanlı olaylar bir an kafasında canlandı, titredi... İçinden, bütün kinini bağırmak, Voyvoda'nın üzerine atlayarak onun gırtlağını sıkmak geçti...

Yazan: Rahmi Turan
Çizen: Abdullah Turhan

Ama bağlıydı... Bağlı olmasa da, bunu yapmamalıydı... Çünkü o, Voyvoda'ya ölümlerin en korkuncunu tattırmak istiyordu... Ani bir ölüm, onun için kurtuluş demekti...

Bu fırsatı bulabilecek miydi? Yoksa içini buran o korkunç öcü alamadan ölecek miydi?..

- Allahım, sinirlerime güç ver! diye mırıldandı...

Yanındaki tüccar bu mırıltıyı duydu. Alay etme fırsatı kendisine geçti diye sevindi:

- Ne o yiğitim? dedi... Allah, sıkışınca mı aklına geldi?

Kara Murat onu duymadı bile... Gözleri Angela'ya takılmıştı. Acı acı düşündü:

"-Voyvoda'nın bütün yabancıları neden topladığı anlaşıldı. Hepimizi bir bir Angela'ya gösterip, adamlarını öldüren yabancıyı bulmak istiyor!"

Birden kendi kendine kızdı, homurdandı:

- Tuh!.. Neden bu aklıma gelmedi. Aptal gibi kapana kısıldık... Kız beni muhakkak tanır...

Ensesine yakın yerde mintanının altındaki özel kılıf içinde sakladığı hançerinin sapını okşadı:

- Başım dara gelirse, çaresiz bunu kullanacağım!.. Voyvoda'yı hemen öldürmek istemiyorum... Ama başka çare kalmazsa, bunu denemek zorundayım.

Angela, yanında Voyvoda ile beraber sıranın öbür ucundan, adamları incelemeye başlamıştı...

Her birinin önünde duruyor, sağından bakıyor solundan bakıyor, tanımaya çalışıyordu.

Kara Murat, hayatında ilk kez heyecanlanmaya başladığını hissetti. Angela'nın, kendisini tanımamasına imkân yoktu... O kadar yakından görmüştü ki... Üstelik atını öfke ile sürüp giderken:

- Bir daha karşılaşırsak, benden kork yabancı! Amansız bir düşmanın olacağım, diye bağırmıştı.

Kara Murat "Bu fırsat eline çok çabuk geçti!" diye acı acı mırıldandı.

Düşüncelerinin burasında durdu. Saçlarını diplerinde bir ter belirmişti... Gözlerini Angela'dan ayırmadan beklemeye başladı... Genç kadının, sıraya dizilen yabancılara bir bir bakıp, kendi önüne kadar gelmesi ona bir yıl kadar uzun geldi.

Angela, delikanlının önüne gelince, başını hafifçe kaldırdı, aynı anda titredi. Onu tanımıştı...

Korkunç bir sessizlik dakikası...

Kara Murat'ın kalbi parçalanacak gibi çarptı.

Angela'nın iri, güzel gözlerinde garip bir ışıltı yandı, söndü... Rengi birdenbire sararmıştı... Birkaç saniye tereddütle durdu.. Bu birkaç saniye Kara Murat'a birkaç asır kadar uzun geldi.

Genç kadın, kendisini ele verecek miydi?

Delikanlı onun hafifçe titrediğini sezdi...

Angela'daki değişikliği, Voyvoda da fark etmişti:

- Ne oluyorsun Angela, rahatsızlandın mı? diye sordu.

Genç kadın, bütün iradesini toplayarak güzel gözlerini kaldırdı, ağır ve inandırıcı bir sesle:

- Galiba biraz yoruldum, majeste, dedi.

- Haklısın... seni fazla yordum bugün... Ama biraz daha dayan... Bitirelim şu işi...

Angela, tekrar Kara Murat'a baktı... Bir an onunla göz göze geldi... Delikanlı, en temiz düşüncelerin parladığı güzelgözleri ile ona bakıyordu Genç kadın içinden "Hayır, hayır! Onu ele veremem" diye düşündü. Sonra bir solukta:

- Bu da değil majeste, dedi...

- Emin misin?

- Evet....

Kara Murat, içinde bir hafiflik duydu, sevindi... Bu sevincin sebebi, tehlikeden kurtuluşundan çok Angela'nın hareketinin yarattığı heyecandı... İçinden, ılık bir sevginin, genç kadına doğru aktığını hissetti, belli belirsiz bir gülümseme dudaklarına yayıldı...

Angala hemen yürüdü, ötekilere bakmaya başladı...

Yarım saat sonra araştırma bitmişti...

Voyvoda, dişlerini gıcırdatarak homurdandı:

- Demek o yabancı, bunların arasında yok!..

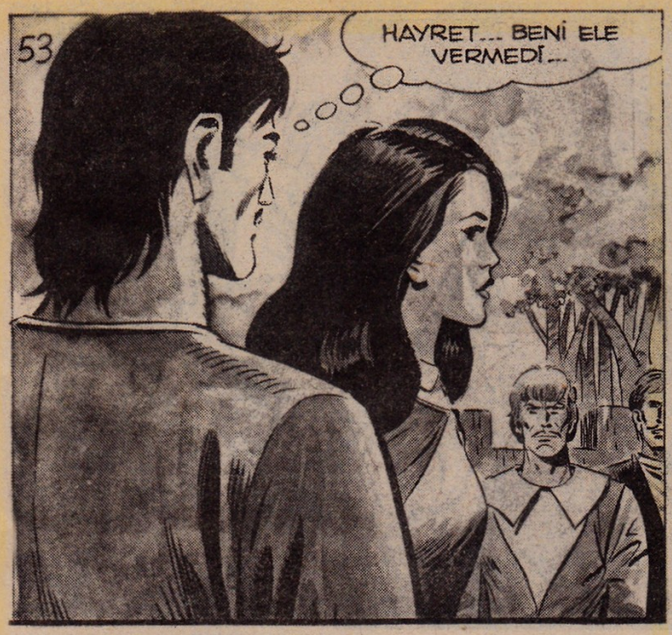

Angela, sesindeki titreyişi gizlemeye çalışarak cevap verdi:

- Evet majeste:

- Fakat onu bulmamız lâzım, anlıyor musun?

Bu sırada Saray Komutanı Jano, Voyvoda'ya yaklaştı, zincire bağlanmış tüccarları göstererek:

- Bu adamları bırakalım mı asaletmeap? diye sordu.

Voyvoda, kanlı gözlerini ona çevirdi, bakışları ölüm kadar korkunçtu:

- Ne demek bırakalım mı? Hepsini kazığa vurun!

Komutan birden titredi, gözzleri irileşti:

- Hepsini mi majeste?

Voyvoda, korkun bir çehre ve kızgın bir sesle:

- Ne zamandan beri kullarım bana sual sormaya başladı? dedi.

Jano korktu, hemen kendisini topladı:

- Emriniz derhal yerine getirilecektir asaletmeap!

Korkunç emri duyunca, Angela da dehşetle ürpermişti... 600 kişinin birden kazığa vurulması o güne kadar eşine rastlanmamış bir cinayetti. Bütün cesaretini toplayarak boğuk bir sesle sordu:

- Fakat bu zavallıların suçları ne majeste?

Voyvoda'nın dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi:

- Bunlar, dedi. Bohemyalı tüccarlar deği mi? Bu tüccarlar yıllardır benim halkımı kazıklamıyor mu? İşte bunun öcünü alıyorum Angela...

Sonra Jano'ya döndü, emrini tekrarladı:

- Hemen kazıklansınlar!.. Şimdi... Burada...

Angela titreyen bir sesle tekrar sordu:

- Aradığınız yabancıyı bulsaydınız, onları bırakacak mıydınız majeste?

600 kişiyi kurtarmak ister gibi bir hali vardı. Kalbinden en ufak bir umut kıvılcımı belirse, belki de son derece hoşlandığı o genci feda edecekti.

Fakat Voyvoda kararlıydı:

- Hayır! dedi, Yine öldürecektim onları. Bu iş vesile oldu. Hey komutan! Aramalara devam edin. O yabancıyı da mutlaka bulmak istiyorum!...

Voyvoda'nın ölüm emri, tüccarlara bildirildiği vakit, avluyu müthiş bir uğultu kapladı. Kimi küfrediyor kimi yalvarıyor, kimi ulur gibi sesler çıkarıyordu:

- Merhamet asaletmeap!...

- Bağışla bizi!..

- Suçumuz ne?..

- Ölmek istemiyoruz!..

Bir süre sonra bu sesler yavaş yavaş kısıldı, yerini içler acısı bir iniltiye bıraktı.

Voyvoda, karşısında ezilip büzülen, inleyen, yalvaran, merhamet dilenen bu insan kalabalığına zevkle bakıyordu.

İşte, tarihin "600 Bohemyalı tüccarın kazığa vurulması" diye bahsettiği kanlı olay böyle başladı.

Kalabalık arasında, kararı kıpırdamadan karşılayan

tek insan yine Kara Murat'tı. Delikanlı, büyük bir sessizlik içinde duruyor, çevresinde ölmemek için yalvaran, insanlara acıyarak bakıyordu.

Birden kararını verdi, iki adım öne çıkıp, bütün gürültüleri bastıran bir sesle haykırdı:

- Durun!... Voyvoda'ya söyleyeceklerim var!..

Herkes şaşırdı, avluyu ağır bir sessizlik kapladı. Kimdi bu genç? Ne söyleyecekti?

Kendisinden bahsedildiğini duyan Voyvoda Vilad geri döndü, gözleri sesin sahibini araştırdı:

- Benim adımdan bahseden kim?

- Ben!

- Söyle, ne istiyorsun?

Kara Murat, delice bakışlarını onun gözlerine dikti:

- Bu kadar cana kıymanıza gerek yok!...

- Voyvoda alay etti:

- Yaaa!.. Neden gerek yokmuş, söyle bakalım.

Kara Murat, gururla dikildi:

- Çünkü aradığınız yabancı benim!..

Voyvoda bağırdı:

- Sen mi?

- Ben.

Ortalığa korkunç bir sessizlik çöktü...

Voyvoda, yüzünde derin bir hayret ifadesi ile Angela'ya döndü, soran bakışlarla onu süzdü...

Angela'nın rengi sapsarı olmuştu... Bir an söyleyecek laf bulamadı...

Yıldırım gibi düşen sözlerin uyandırdığı ilk etki, derin bir sessizlik oldu. Sonra mırıtı halinde başlayan sesler kabardı yükseldi, öfkeli haykırmalar halini aldı:

- İşte aranan adam ortaya çıktı...

- Bıraknı bizi... Onu öldürün...

- Biz suçsuzuz... Haine ölüm!..

Voyvoda'nın hırçın sesi gürültüleri bastırdı:

- Susun! Köpek gibi ulumayı bırakın!..

İlk şaşkınlığı geçen Angela kendini toparlamıştı:

- Bu gence inanmayınız majeste, dedi. Yalan söylüyor. O yabancının bu olmadığına eminim...

Voyvoda acı acı güldü:

- Tehlikeli bir yalan ama bu... Neden söylesin?..

Angela omuz silkti:

- Kaybedecek bir şeyi yok ki... Ötekileri kurtamak için kendini feda ediyor...

Voyvoda düşünceli düşünceli mırıldandı:

- Galiba haklısın... Bana da öyle geliyor... Ölmesini bilecek kadar yürekli olan bu genç ilgi çekici bir tip...Çözün onu, karşıma getirin....

Kara Murat, az sonra Voyvoda Vilad'ın karşısındaydı. Onu bu kadar yakından görmek, delikanlının mi desini bulandırdı, içini korkunç bir nefret hissi kapladı ama bu duygularını gizlemeye çalıştı.

Voyvoda alaylı bir sesle sordu:

- Demek benim beş silahşörümü yere seren sendin?

- Evet...

- Ama bak, olaya tanık olan Prenses aksini söylüyor.

Kara Murat bir an Angela'ya baktı. Göz göze geldiler yine...

Genç kadının bakışlarında bir acıma vardı... Delikanlı gülümsedi, son derece nazik bir sesle:

- Sayın prenses yanılıyorlar, dedi.

Angela ısrar etti:

- Yanılmadığıma eminim...

Voyvoda genç kadını susturdu, Murat'a:

- Devam et delikanlı, dedi.

Kara Murat, aynı alaylı gülümseme ile konuştu:

- Yalan söyleyerek ölmek istemem için bir sebep var mı?.. O kavga anında, sayın prenses heyecana kapılıp, beni iyi göremedi anlaşılan... Belki de gözünde büyüttü büyüttü, sonra beni karşısında böyle ufacık tefecik görünce tanıyamadı.

Voyvoda hayretler içersindeydi, inanamıyordu:

- Demek sen, beş kişiye kılıç çektin?..

- Evet...

- Ve de yere serdin?

- Evet...

- Hem de en iyi kılıç kullanan silahşörlerimi?

- Onu bilemem... Bana kalırsa beşi de beş para etmez acemi dövüşçülerdi...

Voyvoda dudak büktü:

- Pek yüksekten atıyorsun?

- İspat edebilirim...

- Nasıl?

- Nasıl isterseniz?..

Angela hâlâ, Kara Murat'ın davranışına bir anlam verememişti. İnatla atıldı, sesinde bu kez öfke vardı:

- Arkadaşlarını kurtarmak istiyor majeste!

Voyvoda sinsi sinsi güldü:

- Ama kurtaramayacak... Çünkü hepsini kazıklayacağım... Başlayın kazığa vurmaya...

Muhafızlar derhal harekete geçtiler.

Bohemyalı tüccarlar, içler acısı çığlıklarla kazığa vurulurken Voyvoda Vilad, Kara Murat'a döndü:

- Seninle sonra konuşacağım delikanlı, şimdi şu güzel gösteriyi kaçırmayalım...

Tüccarlar ağlayıp gözyaşı dökerek, tepinip bağırarak, yalvarıp küfrederek, yürekleri parçalayan feryatlar atarak kazığa çakılırken avluda bulunan boyarlar, subaylar, komutanlar, nemlenen gözlerini önlerine eğmişlerdi...

Voyvoda Vilad, kazığa vurulan insanlardan fışkıran kanların kokusuyla haz duyuyor, vahşi bir sarhoşluğun zevkiyle durduğu yerde sallanıyordu.

Angela, dehşet verici sahneyi görmemek için kaçıp gitti...

Bu insanlık dışı vahşi iş öğleye doğru sona erdi. Kara Murat'tan başka herkes kazığa vurulmuş, üzerlerine can çekişen insanların kıvrandığı kazıklar, sarayın avlusunu orman gibi kaplamıştı...

Kara Murat, kanlı olayı, gözünü bile kırpmadan seyretti. Yüzü çelik bir maske gibi duygusuzdu... Ama kalbi bir hançer yemiş gibi titriyordu. Sinirleri gerilmişti.

Voyvoda Vilad, son yabancı da kazığa vurulduktan sonra düşünceli düşünceli durdu. Gözleri dört muhafızın sımsıkı tutmakta olduğu Kara Murat'a takılınca:

- Onu içeri götürün, diye emretti.

Voyvoda, beş adamını öldüren yabancı ortaya çıktığı ve "Bu işi ben yaptım" dediği halde, nedense ona bir şey yapmamış ondan başka herkesi öldürmüştü.

Aslında, başlangıçtan beri Voyvoda'nın düşündüğü başkaydı...

Voyvoda kurnaz bir adamdı... Angela ormandaki olayı anlattığı vakit önce kızmıştı. O yabancıyı yakalayıp öldürtmek istemiş, ama sonra vazgeçmişti.

Neden öldürecekti onu? Boş bir intikam duygusu için mi?

Öldüreceği yerde ondan faydalanamaz mıydı? Böyle güçlü insanlara her zaman ihtiyacı vardı.

Son zamanlarda halk, adamlarına yollarda hakaret etmeye, küfürler savurmaya başlamıştı. Ülkede, bazı kişilerin, aleyhine fesatlar çevirdiklerini duyuyordu...

Kendisine karşı beslenen düşmanlık, günden güne artıyordu.

Bunun sonu nereye varacaktı?.. Birgün hücuma uğramayacağını, halkın, sarayına saldırmayacağını kim temin edebilirdi?.. Böyle bir günde, adamlarının cesareti ve kuvveti kendisini felâketten kurtarabilirdi.

O yabancı yakın adamlarından biri olabilirdi... Hatta en birincisi...

İşte Voyvoda bunları düşünmüştü... Yabancıyı bulacak, deneyecek, güvenirse bol para verecek hizmetine alacaktı. Bu amaçla yabancıları toplattıktan sonra, birden içinde önüne geçilmez bir kan dökme arzusu uyanmış, bu duygu, sonunda tüccarların kazığa vurulmasına sebep olmuştu...

Acaba şu anda karşısında duran genç o yabancı mıydı?

Angela aksini söylüyordu. Ama yanılmış olamaz mıydı?. "O korku ve heyecan anında adamı iyi görememiş olabilir" diye düşündü...

Demek zor değildi...

Voyvoda sordu:

- Adın ne senin?

- Deli Cafer...

- Hangi millettensin?

- Arnavutum...

- Kaç yaşındasın?

- Yirmi bir...

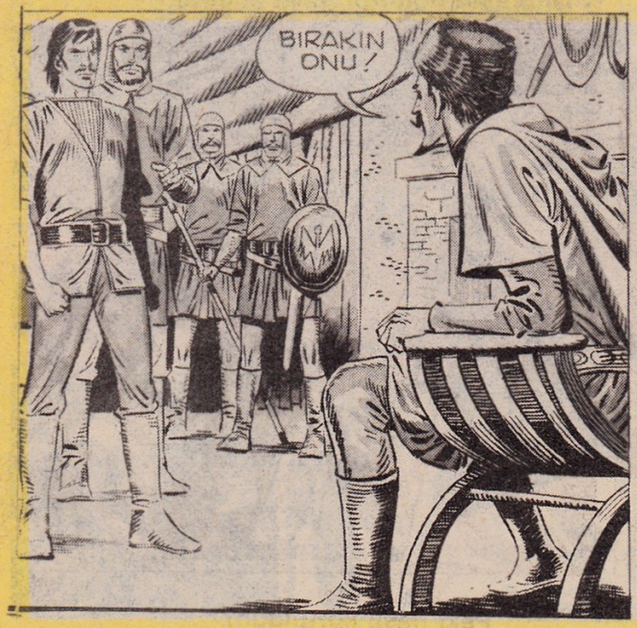

Voyvoda uzun uzun Kara Murat'ı süzdü. Sonra askerlerine emretti:

- Bırakın onu!

Muhafızlar Kara Murat'ı serbest bıraktı.

Angela konuşmayı kalbi parçalanarak dinliyordu. Hoşlandığı bu gencin hayatı, Voyvoda'nın iki dudağı arasından çıkacak bir söze bağlıydı. Voyvoda alayla sordu:

- Demek benim en değerli beş silahşörümü öldürdüğünü iddia ediyorsun?...

- Evet... Cezama razıyım...

- Yaa... Cezana razısın demek?.. Yazık. Ölmek için daha pek gençsin...

Kara Murat, Voyvoda'nın alayını anlamamış gibi, hazin bir sesle cevap verdi:

- Genç mi?.. Evet, evet... Hem de sizin sandığından daha genç... Ben çok az yaşadım. Çünkü kısa varlığımın altı yılını hapihanede geçirdim...

Voyvoda bu hapishane sözü ile ilgilendi. Kendisinin de birçok yılı hapislerde geçmişti. Merakla sordu:

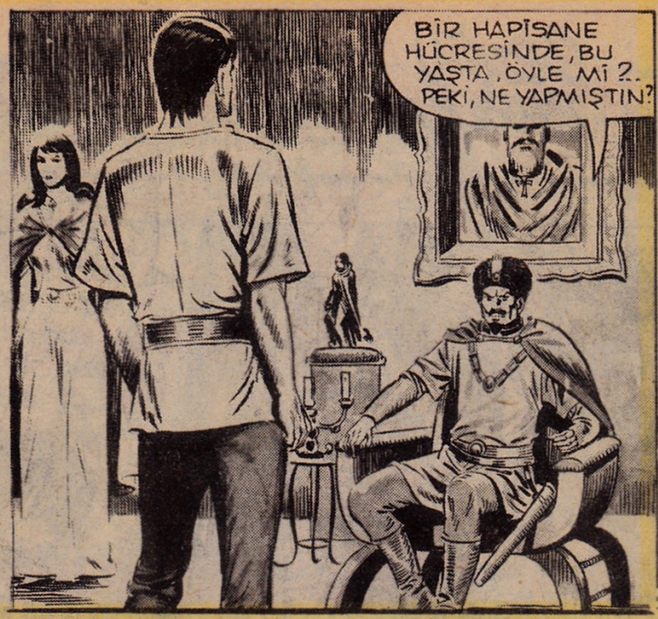

- Bir hapishanede, bu yaşta, öyle mi? Peki ne yapmıştın?

- Köyümüze baskın yapan üç Türk'ü öldürmeştüm!

Voyvoda kulaklarına inanamadı:

- Üç Türk'ü öldürdün ha?.. Nasıl oldu bu iş?

Kara Murat gülümseyerek devam etti. Ayak üstü bu hikâyeyi nasıl uydurduğuna kendisi de şaşıyordu:

- Oldu işte... Köyümüzü talan etmeye gelmişlerdi... Kılıcımı çekip karşılarına dikildim... Bu üç kişi, karşımda kendilerini az bulmuş olacaklardı ki "İmdat!" diye bağırdılar...

- Türkler "İmdat!" diye bağırdı öyle mi?

- Evet...

- Şaşılacak şey!

- Evet "İmdat!" diye bağırdılar... Sayamadığım kadar çok arkadaşları koşup geldi. O zamana kadar üçünü de öldürmüştüm... Kimi göğsümü deşmek istiyor, kimi kafama vurarak beni öldürmeye çalışıyordu... Sonunda bayılmışım... Beni götür-

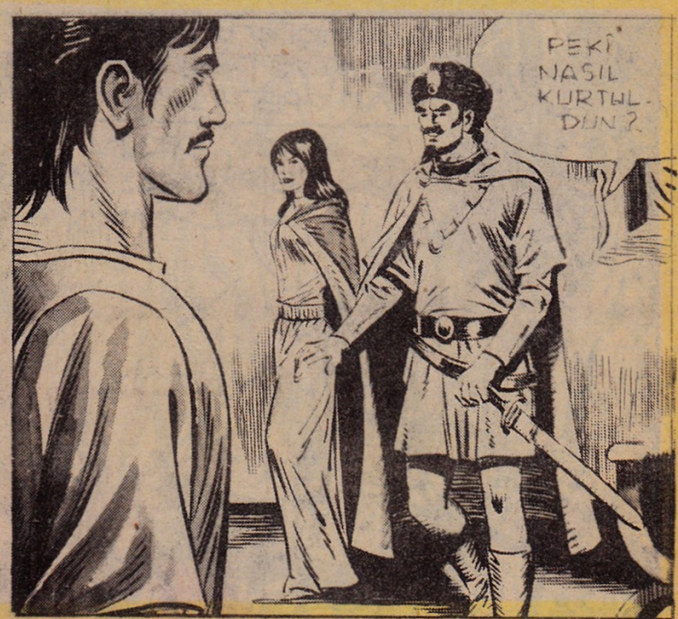

müşler... Uzun süre hapiste kaldım...

Voyvoda, bütün sorulara rahatlıkla cevap veren Kara Murat'ı tepeden tırnağa inceliyor ona kuşkulu gözlerle bakıyordu... Bu, düşmanları tarafından yollanan bir casus olabilirdi pekâlâ...

- Ya!.. Demek Türk hapishanelerinde yattın! Ne tesadüf! Ben de Türklerin elinde iki yıl esir kaldım...

- Nerede yattınız majeste?

- Gelibolu'da..

- Ben de Edirne'de...

- Peki nasıl kurtuldun?

- Bir Romen sayesinde... Büyük para vererek beni satın aldı.

- Bir Romen mi? Kim bu?

- Mihail adında bir asılzade... Başka bilgim yok onun hakkında... Hayatımı kurtarması ona karşı minnettarlığımın büyük olmasına sebep olmuştur. Bugün size karşı duyduğum minnettarlık, efendim Mihail'e karşı duyduğum minnettarlığa eşittir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan *

GÜÇLÜ KAHRAMAN

YAZAN ve ÇİZEN SEZGİN BURAK

Batı Hun İmparatorluğu'nun başbuğu olan Atilla Tarkan'a güç bir görev verir. Tarkan Atilla'nın iade ettiği Honoria'nın nişan yüzüğünü Roma'ya götürmek üzere yola çıkar. Bir süre sonra Roma'ya gelir. Bir hana iner. Bazı Bizanslılar, Tarkan'ı takip etmektedirler. Tarkan uyurken odasına bir kadın gelir. Maksadı Honoria'nın yüzüğünü almaktır. Tarkan buna mani olunca Bizanslıların hücumuna uğrar.

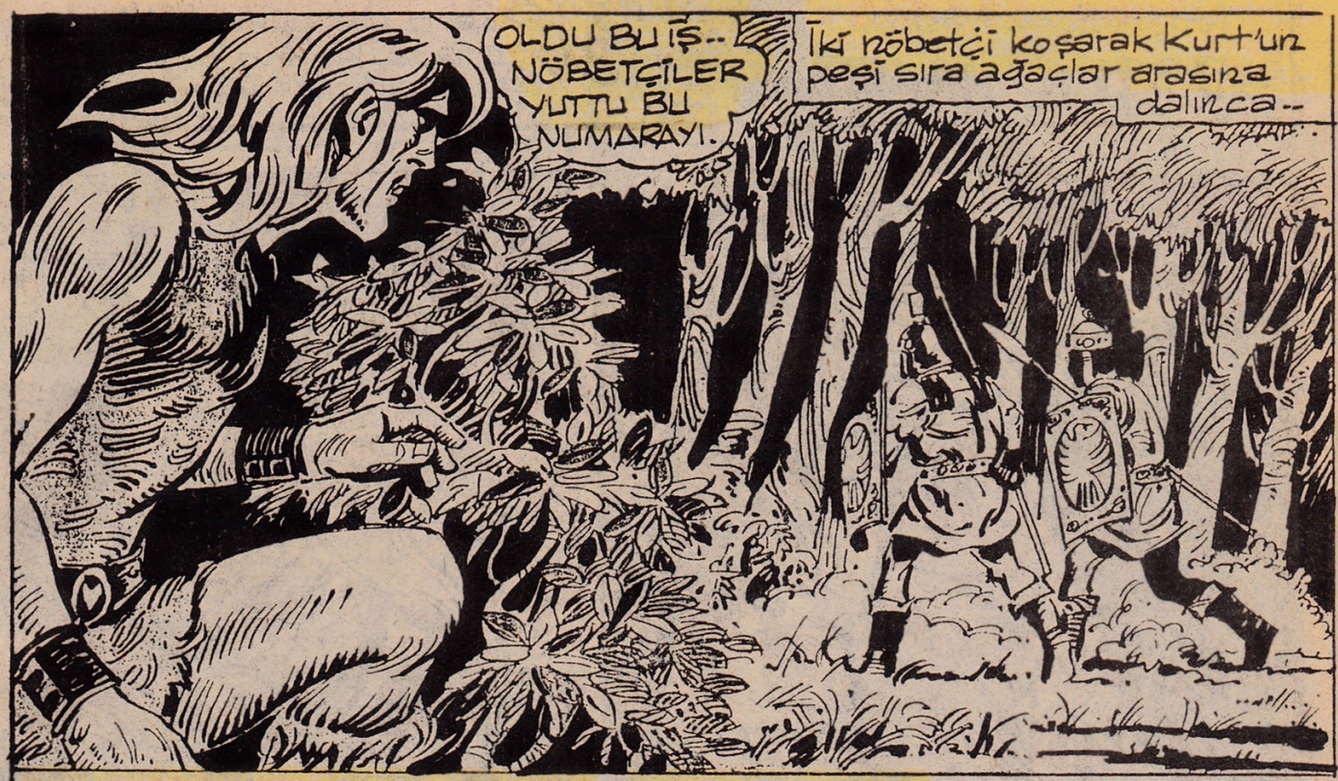
OLDU BU İŞ.. NÖBETÇİLER YUTTU BU NUMARAYI.
İki nöbetçi koşarak Kurt'un peşi sıra ağaçlar arasına dalınca..

Tarkan bulunduğu yerden fırlayıp duvara doğru koştu..
UTMARLA SUTAY ONLARIN HESABINI GÖRÜRLER.

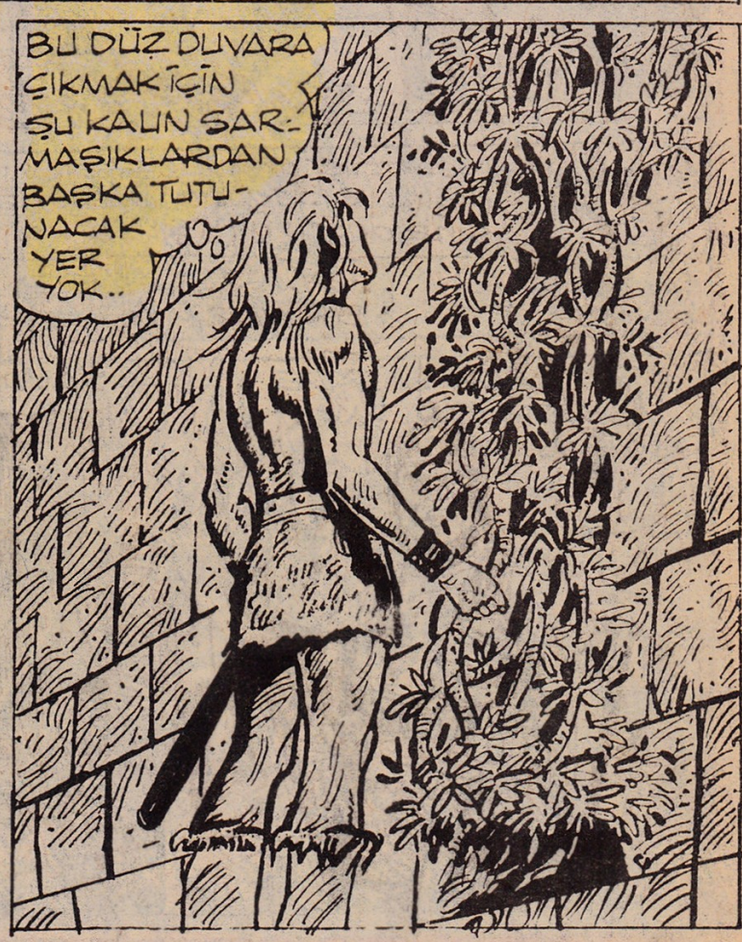
BU DÜZ DUVARA ÇIKMAK İÇİN ŞU KALIN SARMAŞIKLARDAN BAŞKA TUTUNACAK YER YOK..

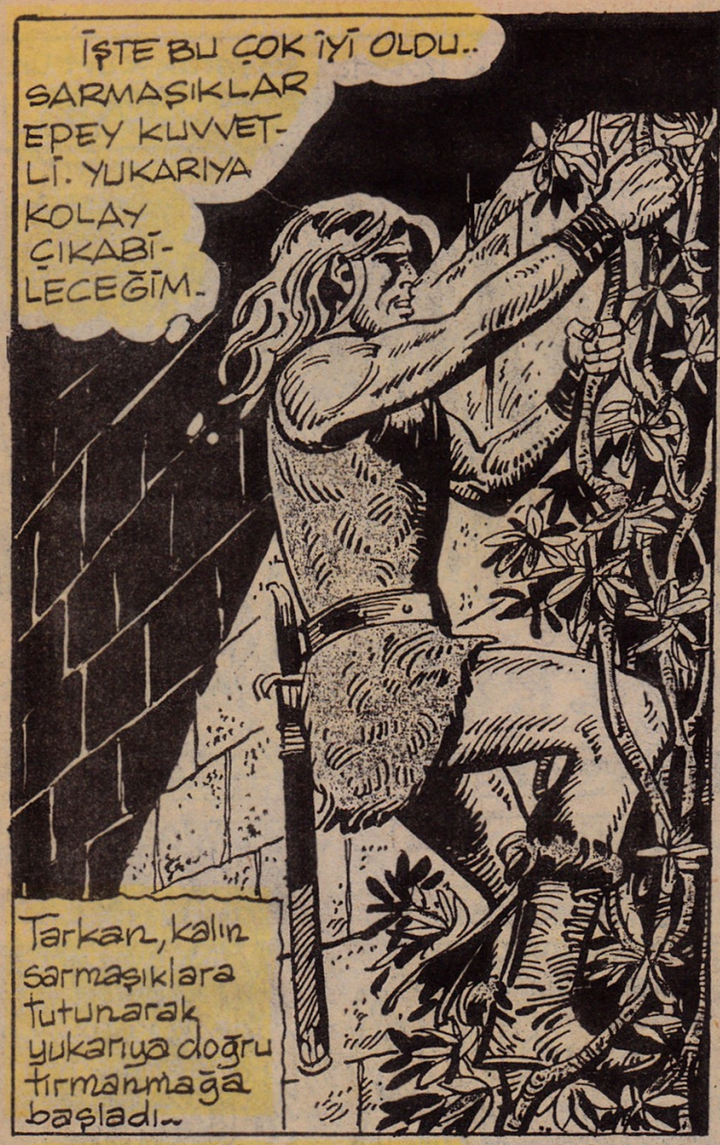

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Koca Sutay ve Otmar gizlendikleri yerden nöbetçilerin iyice yaklaşmalarını beklediler ve...
HAZIR OL OTMAR. HAYDİ!
Ansızın saldırıya geçtiler..
HEY NEOLUYOR?! ÜGH!
Nöbetçiler daha neye uğradıklarını anlıyamadan Otmar ve Sutay birhamlede ikisinide hakladılar..

Biraz sonra Otmar ve Koca Sutay kendi giysilerini çıkarıp hakladıkları nöbetçilerin üniformalarını giyiyorlardı.
ŞU KASKI DA KAFAMA GEÇİRDİM Mİ, ESASLI BİR ROMALI OLACAĞIM.
SANA İYİ GİTTİ. AMA BENDE BİRAZ İĞRETİ DURDU GİBİME GELİYOR. NE DERSİN KOCA SUTAY?

TAMAMDIR OTMAR.
YÜRÜ, ŞİMDİ GİDİP NÖBETE GİRELİM. YALNIZ DİKKAT ET DİĞER NÖBETÇİLERİ ŞÜPHELENDİRMEYELİM.

Bu sırada Tarkan sarmaşıklara tutunarak tırmandığı yüksek duvarın tepesine varmıştı..

Tarkan, binanın köşesine kadar ilerledi. Fakat duyduğu sesler üzerine duvara yapıştı..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

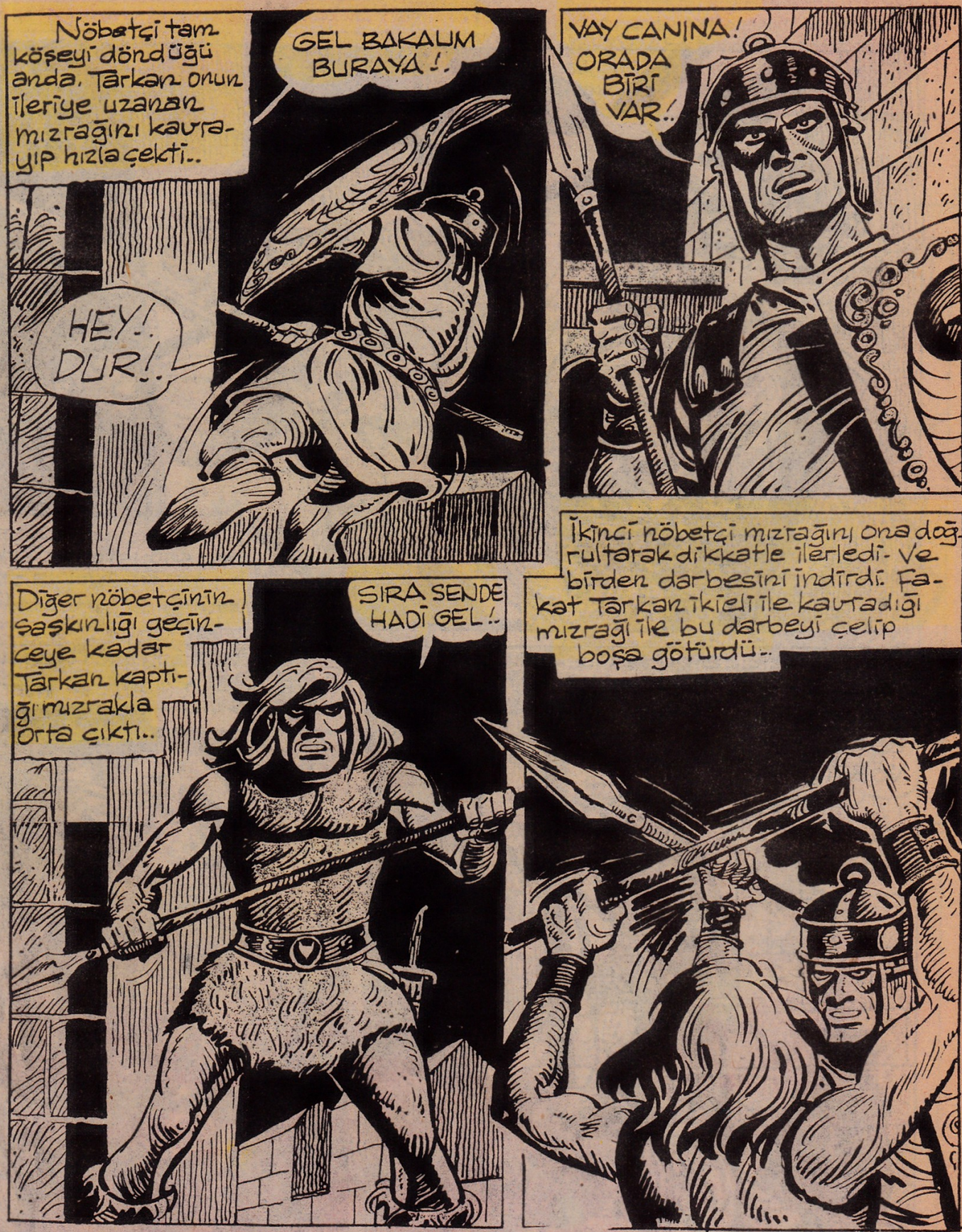

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

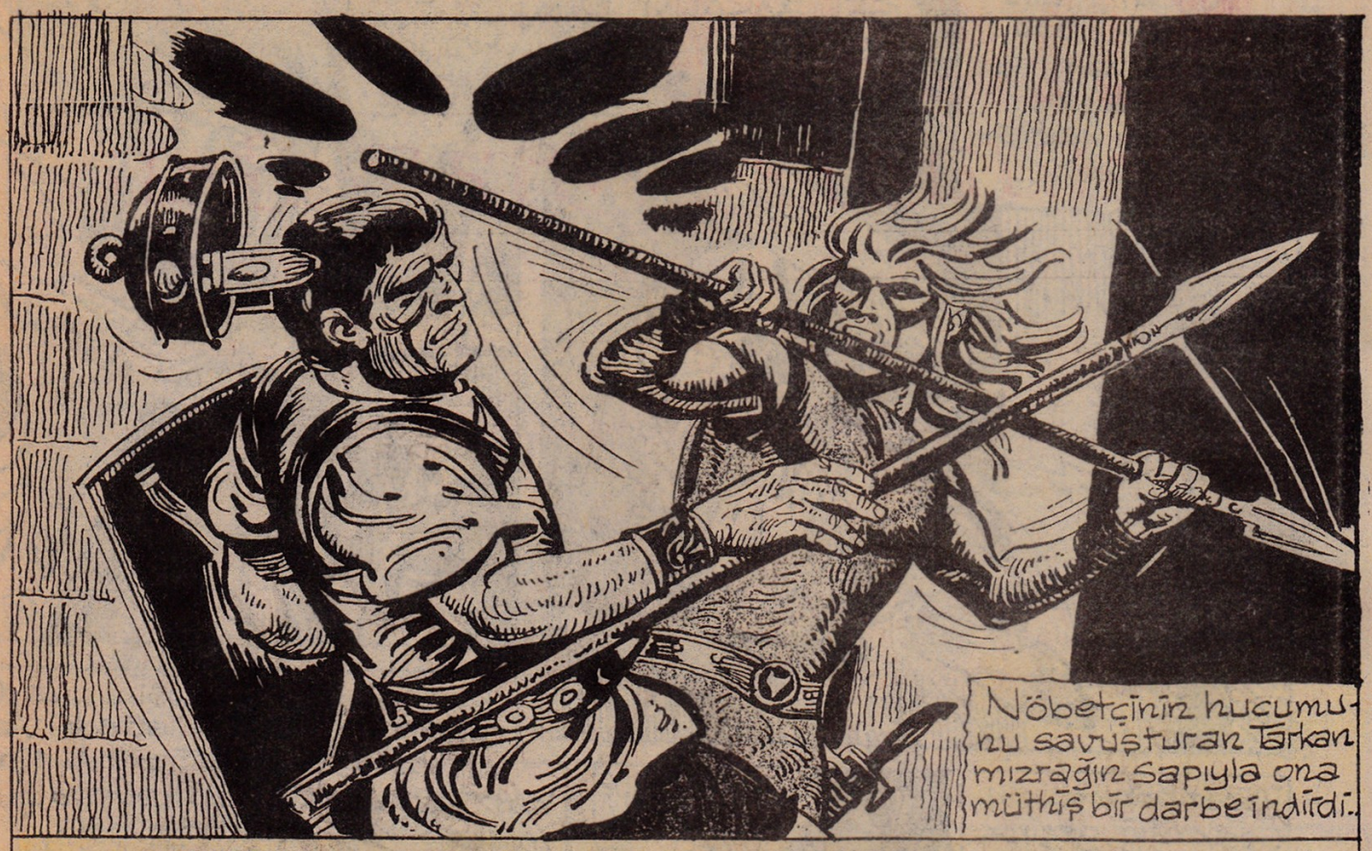

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

DEVAMI GELECEK SAYIDA

KAZAR

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayavatını terkederek ormana gelmiştir...

Cennette bir yabancı

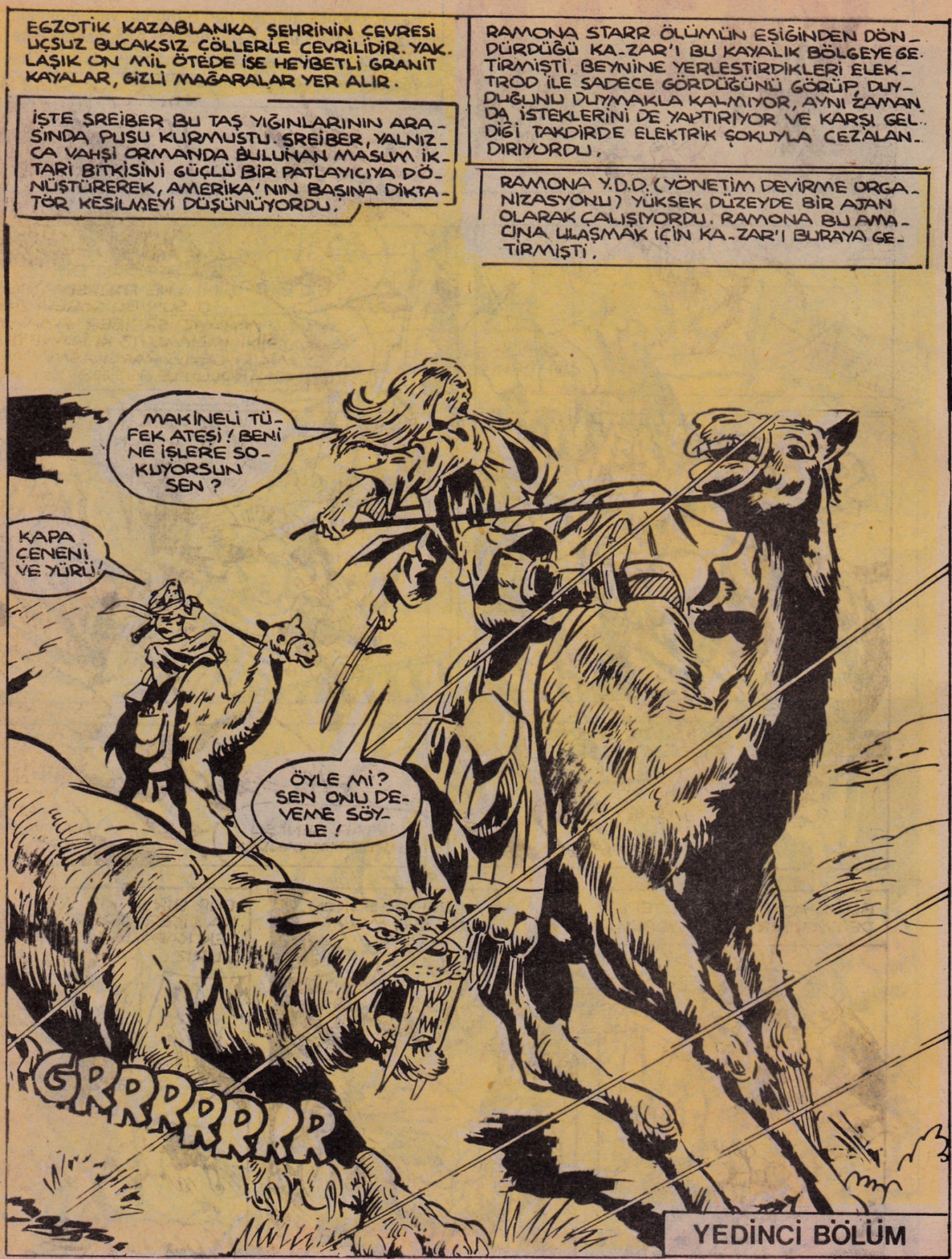
EGZOTİK KAZABLANKA ŞEHRİNİN ÇEVRESİ UÇSUZ BUCAKSIZ ÇÖLLERLE ÇEVRİLİDİR. YAKLAŞIK ON MİL ÖTEDE İSE HEYBETLİ GRANİT KAYALAR, GİZLİ MAĞARALAR YER ALIR.
İŞTE ŞREİBER BU TAŞ YIĞINLARININ ARASINDA PUSU KURMUŞTU. ŞREİBER, YALNIZCA VAHŞİ ORMANDA BULUNAN MASUM İKTARİ BİTKİSİNİ GÜÇLÜ BİR PATLAYICIYA DÖNÜŞTÜREREK, AMERİKA'NIN BAŞINA DİKTATÖR KESİLMEYİ DÜŞÜNÜYORDU.
RAMONA STARR ÖLÜMÜN EŞİĞİNDEN DÖNDÜRDÜĞÜ KA-ZAR'I BU KAYALIK BÖLGEYE GETİRMİŞTİ. BEYNİNE YERLEŞTİRDİKLERİ ELEKTROD İLE SADECE GÖRDÜĞÜNÜ GÖRÜP, DUYDUĞUNU DUYMAKLA KALMIYOR, AYNI ZAMANDA İSTEKLERİNİ DE YAPTIRIYOR VE KARŞI GELDİĞİ TAKDİRDE ELEKTRİK ŞOKUYLA CEZALANDIRIYORDU.
RAMONA Y.D.D. (YÖNETİM DEVİRME ORGANİZASYONU) YÜKSEK DÜZEYDE BİR AJAN OLARAK ÇALIŞIYORDU. RAMONA BU AMACINA ULAŞMAK İÇİN KA-ZAR'I BURAYA GETİRMİŞTİ.
MAKİNELİ TÜFEK ATEŞİ! BENİ NE İŞLERE SOKUYORSUN SEN?
KAPA ÇENENİ VE YÜRÜ!
ÖYLE Mİ? SEN ONU DEVEME SÖYLE!
GRRRRRRRR
YEDİNCİ BÖLÜM

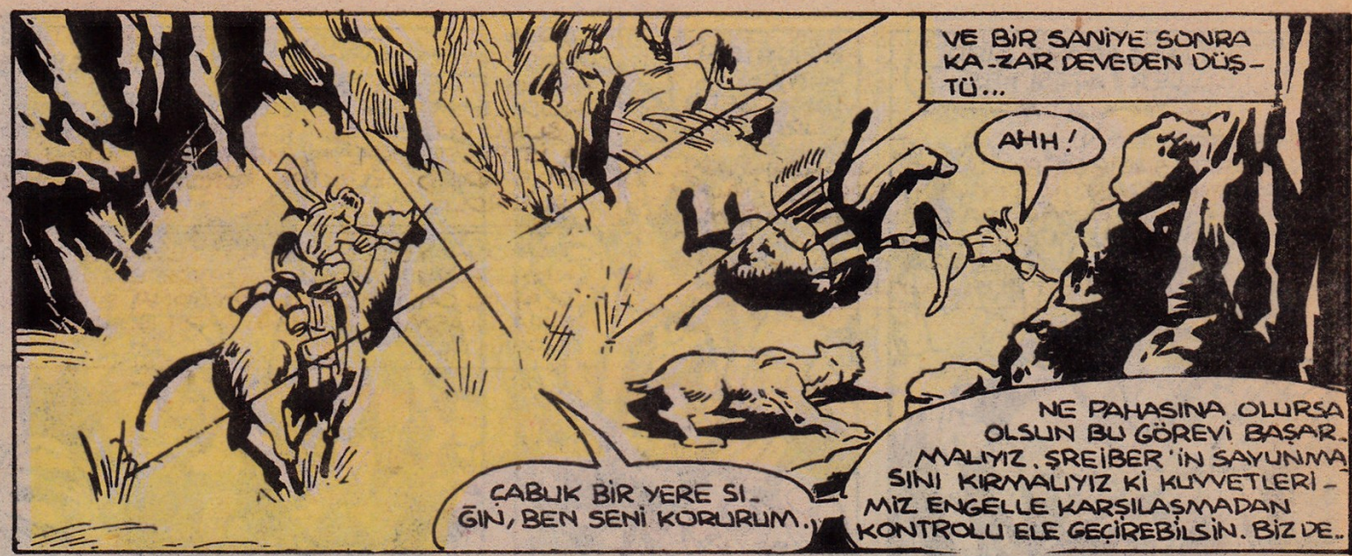
VE BİR SANİYE SONRA KA-ZAR DEVEDEN DÜŞ-TÜ...
AHH!
NE PAHASINA OLURSA OLSUN BU GÖREVİ BAŞAR-MALIYIZ. ŞREİBER'İN SAYUNMA-SINI KIRMALIYIZ Kİ KUVVETLERİ-MİZ ENGELLE KARŞILAŞMADAN KONTROLÜ ELE GEÇİREBİLSİN. BİZ DE..
ÇABUK BİR YERE SI-ĞIN, BEN SENİ KORURUM.

SPROWWWW
AHH!

BAYAĞI İYİ KO-RUDUN!
KURTAR BENİ ŞU LANET HAYVANDAN.
ONU SUÇ-LAMA SENİ KURTARIYOR.

BU ARADA ŞREİBER TEPE-DE EMİRLER YAĞDIRIYORDU.
GEÇİDE DOĞ-RU KAÇIYOR-LAR! ATEŞ! ATEŞ!

GEÇİDİN SONUN-DA BİR MAĞA-RA VAR.

DUR BİR DAKİ-KA! İÇERİ GİRER-SEK KAPANA KI-SILIRIZ.
ÖYLEYSE DIŞARDA KAL VE ÖL.

MAĞARAYA GİRDİLER! ATEŞİ KESİN!

BRIGHTON! HEMEN O TANKI GETİR BURAYA! ONLARI YOK ETMEK İSTİYORUM.

VE MAĞARANIN AĞZINDA...
ŞİMDİLİK ORTALIK SESSİZ AMA ŞREIBER'I TANIDIĞIM KADARIYLA UZUN SÜRMEYECEK.

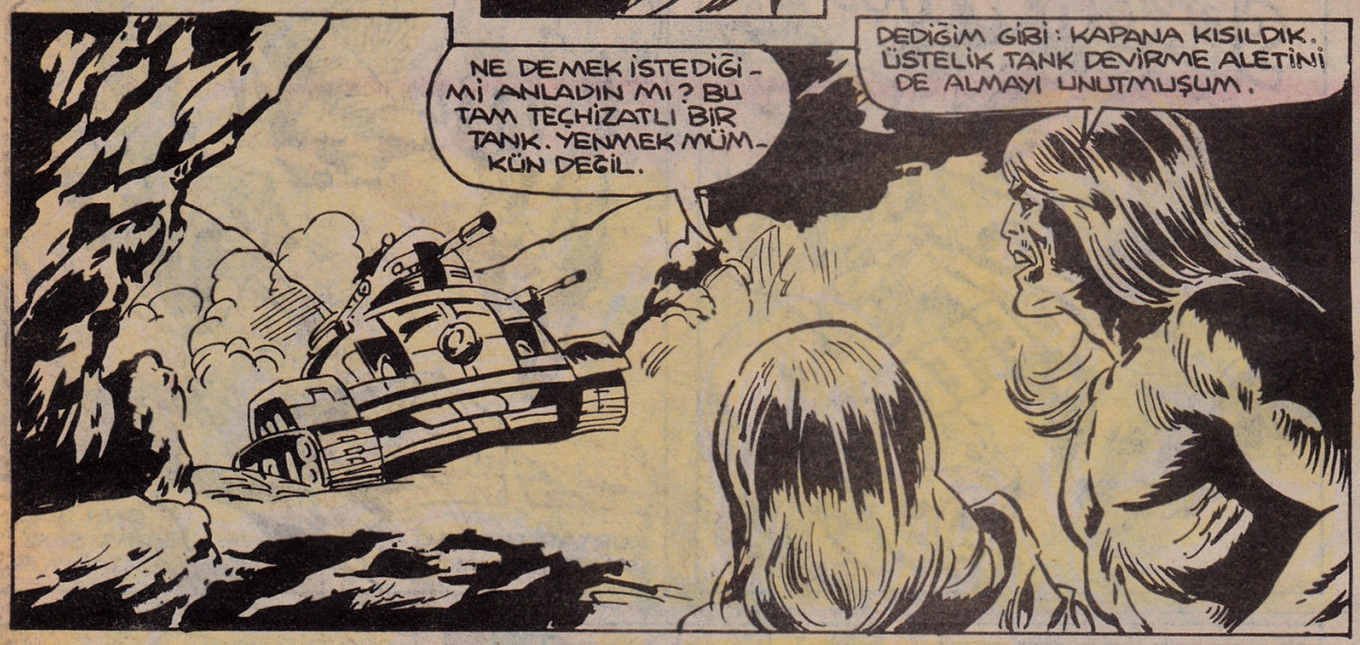
NE DEMEK İSTEDİĞİMİ ANLADIN MI? BU TAM TEÇHİZATLI BİR TANK. YENMEK MÜMKÜN DEĞİL.
DEDİĞİM GİBİ: KAPANA KISILDIK. ÜSTELİK TANK DEVİRME ALETİNİ DE ALMAYI UNUTMUŞUM.

BEN UNUTMADIM.
NE..?

BOOOM

İSTER ALKIŞLA, İSTER DİZ ÇÖK...

BU EN YENİ MODELLERİMİZDEN BİRİ: A C-37. ŞREİBER BURAYA BAŞKA BİR TANK GÖNDERMEDEN ÖNCE İYİCE DÜŞÜNÜR ARTIK.

ÖTEKİ TANKI HAZIRLAYAYIM MI GENERAL?
HAYIR. BAŞKA TANK GÖNDERMEYECEĞİZ.
BİR TANE DAHA ZİYAN ETMEYE GEREK YOK. SONSUZA KADAR ORADA KALAMAZLAR.

YİNE DE BU MAĞARAYI SEVMEDİM. MEZARA BENZİYOR.
ŞİMDİLİK İDARE EDECEĞİZ. EN AZINDAN ŞREİBER HAREKETE GEÇENE KADAR.

ŞREİBER... LASLO VİKTOR İLE BİRLİKTE VAHŞİ ORMANA İKTARİ BİTKİSİNİ BULMAYA GELEN ADAM DEĞİL Mİ?

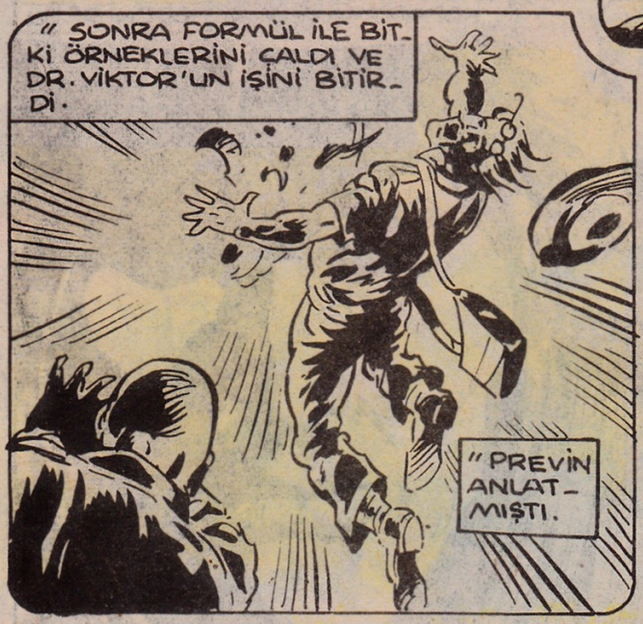
" SONRA FORMÜL İLE BİTKİ ÖRNEKLERİNİ ÇALDI VE DR. VİKTOR'UN İŞİNİ BİTİRDİ.
" PREVİN ANLATMIŞTI.

" PREVİN SANA ŞREİBER'İN BİTKİYİ SUNİ YOLDAN ÇOĞALTMAYI BAŞARDIĞINI DA SÖYLEDİ Mİ?
" HAYIR AMA HİÇ ŞAŞIRMADIM."

AMA HALA ANLAMIYORUM. BENİ KAZARA VURUYORSUN SONRA NEW YORK TA Kİ Y.D.O. BİLİM ADAMLARI HAYATIMI KURTARIYOR, VE BENİ BURAYA GETİRİP DÜNYAYI ELE GEÇİRME İŞİNDE EN BÜYÜK RAKİBİN OLAN BİRİNİ YENMEK İÇİN YAPILACAK BASKINA YARDIMCI OLMAMI İSTİYORSUN. NEDEN?

Y.D.O. KENDİ DENEY PROJELERİYLE HAYATA DÖNDÜRÜLEN BİRİNİN, DÖĞÜŞTEKİ GÜCÜNÜ GÖRMEK İSTEDİLER. AYNI ZAMANDA BU GÖREYDE YARDIMA İHTİYACIMIZ VARDI. VAHŞİ BİRİNİN YARDIMINA. BUNLAR RESMİ SEBEPLER.

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen:
Abdullah TURHAN

HAH ŞÖYLE... BU KAFANIN İÇİNDE SAKLADIĞIN BEYİN GEREĞİNDE İYİ ÇALIŞMIYOR...
15

İŞLEDİĞİN KUSUR CEZASIZ KALMAMALI!..

Şişko ilki kayanın arasında sıkışıp kalmıştı...

Buluç eğilip yerden bir kürek aldı...

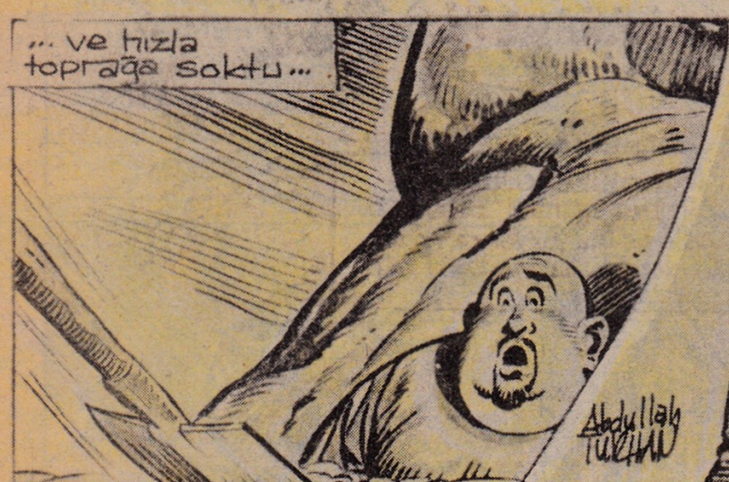
... ve hızla toprağa soktu...
Abdullah Tuğtan

HAYIR!

Tarkan
Kara Murat
BİLKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit
YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer: Uygun Basın ve Ticaret Limited Sirketi
Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim - Kültür - Araştırma ve Yayıncılık Ticaret Şti. ne aittir.

17
BENDEN MERHAMET DİLEYECEĞİNE DUA ET İRİ GÖBEK!
Esirler arasından Tekeş planını tatbik etmenin vakti geldiğini anlamıştı...
BULUÇ'UN GÖZLERİ ŞİŞKODAN BAŞKASINI GÖRMÜYOR
BU DA BENİM İŞİME GELİR...
MUHAFIZLAR DA AYNI HAVAYA GİRMİŞLER.
ŞİŞKONUN BANA BU KADAR FAYDALI OLACAĞI AKLIMIN KÖŞESİNDEN BİLE GEÇMEZDİ...
SİZİN TANRIDAN KORKUNUZ YOK MU? ACIYIN BANA, BEN ETTİM SEN ETME YİĞİDİM!..

Buluç şişkoyu toprakla örterken TEKEŞ boş durmuyordu...
BUNDAN İYİ FIRSAT OLAMAZ. SANDIKLA KILICI GÖMÜLÜ OLDUĞU YERDEN ALIP BURADAN KAÇMALIYIM!..
18
İŞTE BURADA GÖMÜLÜ. ELİMİ ÇABUK TUTMALIYIM...
Tekeş anında hazinenin bulunduğu yeri kazıp elini delikten içeri soktu...
İŞİN SONUNA GELDİN SAYILIR TEKEŞ...
Fakat...

DEVAMI GELECEK SAYIDA

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

1 NİSAN 1992
SAYI: 3
KDV. DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT